

เมนูข้อมูล

นายคาค้า

ศรัทธาไม่เสื่อมจากธรรม

เรื่องราวที่เกิดขึ้นกับวัดพระธรรมกาย ที่เจ้าหน้าที่รัฐโดยมีกรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม หรือดีเอสไอ รับผิดชอบต่อเจ้าภาพใหญ่ตามจัดการกับพระธัมมชโยในสารพัดข้อหาทางอาญา

ไม่ใช่เรื่องแค่อำนาจรัฐต้องทุ่มงบประมาณมากกว่า 100 ล้านบาท พร้อมกำลังเจ้าหน้าที่จำนวนมหาศาลเพื่อเข้าตรวจค้นจับกุม ซึ่งตามมาด้วยการวิพากษ์วิจารณ์อย่างครึกโครมถึงความคุ้มค่าเท่านั้น แต่เรื่องราวที่เกิดขึ้นได้สร้างความกังวลต่อพุทธศาสนิกชนกลุ่มหนึ่งที่ห่วงใยศรัทธาในพระพุทธรูปศาสนาจะได้รับการกระทบเมื่อปรากฏว่าเหตุการณ์นี้ทำให้ประชาชนทั่วไปพูดถึงพระสงฆ์ด้วยถ้อยคำที่รุนแรง อย่างไม่เคยเป็นมาก่อน

ด้วยเหตุนี้จึงมีการเสนอว่าควรจะมีการ “ปฏิรูปพุทธศาสนา” กันสักครั้ง เพื่อหาทางรักษาศรัทธาของประชาชนไว้

อย่างไรก็ตาม แม้ทุกฝ่ายจะแสดงความเห็นด้วยที่จะร่วมกัน “ปฏิรูปพุทธศาสนา” กลับยังมีปัญหาอยู่ว่าจะเริ่มต้นปฏิรูปกันอย่างไร

การเสนอความคิดความเห็นมีอยู่ไม่น้อยที่ออกไปในทางที่เห็นว่า ความไม่เหมาะสมในวัตรปฏิบัติของพระสงฆ์นั้น ไม่ได้ถูกหยิบยกขึ้นมาพูดเฉพาะที่วัดพระธรรมกายเท่านั้น ในภาพรวมของพระทั่วไปถูกยกขึ้นมากล่าวถึงในทางตำหนิตติงไม่น้อยเช่นกัน ยิ่งมีการพูดถึงวิธีการแสดงออกซึ่งศรัทธา

ต่อพระพุทธรูปของประชาชนด้วยแล้ว ยิ่งไปกันใหญ่ว่าเป็นศรัทธาที่ถูกต้อง หรือว่าพากันมงายในสิ่งนอกคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ทำให้ความคิดที่จะปฏิรูปถูกตั้งคำถามมากมายว่าจะเริ่มต้นกันอย่างไร ด้วยเหตุเหมือนว่าจะต้องทำความเข้าใจเรื่องหลักพระพุทธรูปศาสนาใหม่ทั้งหมด

ซึ่งอาจจะต้องตั้งคำถามกันว่า “นับถือพุทธศาสนาใหม่เพื่ออะไร”

“เพื่อหลุดพ้นจากความทุกข์” ตามคำสอนของพระพุทธองค์ หรือ “เพื่อบนบานศาลกล่าวให้ได้มาถึงลา ยศ สรรเสริญ” ตามที่คนส่วนใหญ่ใช้เป็นเป้าหมายในการทำบุญ บูชาพระกันอยู่ทุกวันนี้

ความเข้าใจในปัญหาเบื้องต้นของประชาชนจึงน่าจะเป็นคำตอบสำคัญสำหรับการปฏิรูปพุทธศาสนาในประเทศไทย

ประชาชนมีความเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นแค่ไหน อาจจะได้คำตอบบางส่วนจากผลสำรวจของกรุงเทพโพลล์ล่าสุด เรื่อง “ถอดบทเรียนพระธัมมชโย : วิกฤตการณ์ล้นคลอนพระพุทธรูปศาสนา” ที่ออกมาว่าบทเรียนที่ชาวพุทธได้รับจากกรณี “พระธัมมชโย” มากที่สุด ร้อยละ 25.9 คือ การนำความศรัทธาของชาวพุทธมาแปลงเป็นผลประโยชน์ส่วนตัวในรูปของการทำบุญ รองลงมา

ร้อยละ 24.9 คือ แสดงให้เห็นว่าชาวพุทธมีความเข้าใจในหลักธรรมทางพุทธศาสนา

น้อยมากจึงง่ายที่จะคล้อยตามและหลงใหลศรัทธา

และร้อยละ 21.1 คือการปล่อยให้มีการปลุกฝังคำสอน ที่ผิดบิดเบือนการสอนพระธรรมจนกลายเป็นปัญหาใหญ่

และเมื่อถามถึงเรื่องที่ยากให้มีการปฏิรูปในวงการพุทธศาสนาให้เห็นเป็นรูปธรรมมากที่สุด ร้อยละ 35.8 ระบุว่า ให้ยึดและเผยแพร่พระธรรมคำสอนที่ถูกต้องของพระพุทธรูปศาสนา

รองลงมา ร้อยละ 27.7 ระบุว่า พระภิกษุควรประพฤติตามวินัยสงฆ์ การอันใดไม่ใช้กิจของสงฆ์ไม่ควรยุ่ง

และร้อยละ 10.2 ระบุว่าให้ถ่มถ่มผู้เข้ามาวชหรือเรียนอย่างเคร่งครัด

ที่พบจากคำตอบนั้นคือไม่ว่าที่ผ่านมาศรัทธาในพระพุทธรูปศาสนาจะเบี่ยงเบนไปจากหลักธรรมคำสอนที่แท้จริงแค่ไหน ประชาชนส่วนใหญ่พร้อมที่จะกลับมาสู่แนวทางที่ถูกต้องขอเพียงให้ได้รู้ว่า “พระพุทธรูปเจ้าสอนไว้อย่างไร”

ดังนั้น สารหลักของการปฏิรูปจึงอยู่การควบคุมพระสงฆ์ซึ่งมีหน้าที่เผยแพร่พระธรรมคำสอนให้อยู่กับร่องกับรอย ไม่พาประชาชนที่เชื่อถือศรัทธาออกนอกกลุ่มนอกทางเพราะเห็นแก่ประโยชน์อื่นนอกพระธรรมวินัย

ที่เสียหายไปไม่ใช่ความเสื่อมในศรัทธาพระธรรมคำสอน แต่เป็นความเสื่อมจากความนับถือพระสงฆ์ ด้วยรู้ว่าประพฤตินอกพระธรรมวินัย ●